

Ju ni ma ce

sł. E. Pryczkowski, muz. J. Stachurski

Kò to le bëło wczora jakbë,
tak wiele wkół sã cebie dzało
i nowé planë bëłë w nëkbie -
tej drãgò zrozmiôc, co sã stało.

Ju ni ma ce...

Të bról le nowé sprawë na se
chòc stòré nie bëłë jesz zeszlé.
Na lepszé źdół jes wiedno czasë,
a òne bëłë dôwno przeszlé.

Ju ni ma ce...

Bò trzeba bëło żorgac wszãdze,
sã stegnë swòji zwiarce trzëmac,
jakbë nicht jinszi nie béł w sztãdze
tak bëlno rzeczy tëch pòdjëmac.

Ju ni ma ce...

Ref. Wtim nasta chwila niespòdzónò
dzejania wszelczé skrëłë mroczi,
bò žëcò òsta nic przerwónò.
- A swiat le dali sobie kroczi.

Już nie ma ciebie

sł. E. Pryczkowski, muz. J. Stachurski

Przecież to była jakby wczoraj,
tak dużo działało się wokół ciebie
i nowe plany były w biegu -
zatem trudno zrozumieć, co się stało.

Już nie ma ciebie...

Wciąż przyjmowałaś nowe sprawy
choć stare jeszcze nie były skończone.
Czekałaś ciągle na lepsze czasy,
a one dawno już były za tobą.

Już nie ma ciebie...

Bo wszędzie trzeba było zabiegać,
obranej ścieżki kurczowo się trzymać,
jakby nikt inny nie był w stanie
tak dobrze spraw tych podejmować.

Już nie ma ciebie...

W tym nadeszła niespodziewana chwila
wszelkie działania skryły mroki,
bo przerwana została nić życia,
- A świat wciąż dalej sobie kroczy.

Już nie ma ciebie...

Tłum. z jęz. kasz. E. Pryczkowski